Metka Tušar

SVOBODNI

UTRINKI

1857

LEPOTA BIVANJA

SLEDI VSEMOGOČNEGA

Tisto najgloblje, najbolj pristno,
iskreno, pošteno in pravično v človeku
je Sveti Duh.
Dokler grešimo proti temu,
nam ne more biti odpuščeno.

Boga sem postavila na prvo mesto.
On je postavil mene na prvo mesto.
Uživam življenje!

Ti skrbiš zame.
Jaz naj skrbim za druge.
To je najbolje.

Ko te je Gospod rešil iz hiše sužnosti,
neizprosno odstrani vse, kar te hoče
spet zvabiti vanjo.

Samo če vsak trenutek življenja
živimo pristno in iskreno,
lahko zaupamo, da se bomo
tudi v pomembnih trenutkih
odzvali tako, kot je najbolj prav.

Zadnji vzdihljaji.
Lepotni popravki
ne koristijo veliko,
če ni trdnega temelja.

Ko se človek
osvobodi samega sebe,
je to dobrina,
ki je ni več pripravljen
kar tako zapraviti.

Take si nas ustvaril:
uporne, dvomeče,
nezadovoljne, domišljave …
skratka svobodne.

Vsaka misel,
ki jo pošlješ v vesolje,
ima nekje nek učinek.

Mi smo že odrešeni.
Zato vse stvarstvo in tudi Bog sam
delujeta nam v dobro.

Počutim se kot
izgnanka na tej zemlji,
z vesoljem v prsih.

Gospod, potolaži me
nekoliko s svojo Besedo.

Čutim vedno večje zaupanje
in predanost Bogu. Ne vznemirja me več
toliko, kaj bo z mano v prihodnosti.
Ne vem, ali bom ozdravela ali bom umrla ali
bom še naprej bolna. To ni bistveno. Po-
membno je, da sem v Bogu in z Bogom
in skušam narediti še kaj dobrega.